

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το φετεινό Πάσχα στο χωριό θύμιζε περισσότερο Χριστούγεννα, παρά οτιδήποτε άλλο.

Οι καταρράκτες τ' ουρανού άνοιξαν από το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων και μέχρι τη Μ. Παρασκευή το πρωί έβρεχε συνεχώς.

Τα τζάκια αναμμένα όλη μέρα.

Από τις βροχές τα ρέματα

σαν ότι το Πάσχα θα είναι χειμωνιάτικο, ο κόσμος εγκατέλειψε την Αθήνα και τις άλλες πόλεις και πήγε στα χωριά να γιορτάσει έστω και με χειμώνα το Πάσχα, γιατί η ζωή στις πόλεις είναι αφόρητη.

Έτσι και στο δικό μας το χωριό από το Σάββατο του Λαζάρου άρχισαν να φθάνουν οι Νεχωρίτες με φί-

πεσούσα γυνή». Η ακολουθία της Μ. Τετάρτης και στη συνέχεια της Μ. Πέμπτης, των Θείων Παθών, με την ανάμνηση της Σταύρωσης του Ιησού Χριστού και το τροπάριο «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου ο εν ύδασι την γην κρεμάσας».

Τη Μ. Πέμπτη μετά το 8ο Ευαγγέλιο, από τη βροχόπτωση διακόπηκε το ρεύμα, τόσο στο Νεχωριό, όσο στην Αράχωβα, Αγ. Δημή-

(Συνέχεια στην 5η σελίδα)

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Στην απογραφή του πληθυσμού, που πραγματοποιήθηκε στις 18.3.2001, στο χωριό μας απογράφηκαν 154 κάτοικοι.

Η μείωση του πληθυσμού είναι καταφανής, αν συγκρίνει κανείς τα αποτελέσματα διαφόρων απογραφών

Έτος απογραφής:	1920	1940	1971	1991	2001
Κάτοικοι:	534	636	198	172	154

Την ίδια τύχη έχουν και τα γύρω χωριά.

Κι έτσι αβίαστα έρχεται στο νου μας το παρακάτω τετράστιχο του Γ. Αθάνα:

«Ορέ που καταντίσαμε, που φτάσαμε οι θουνίσιοι!

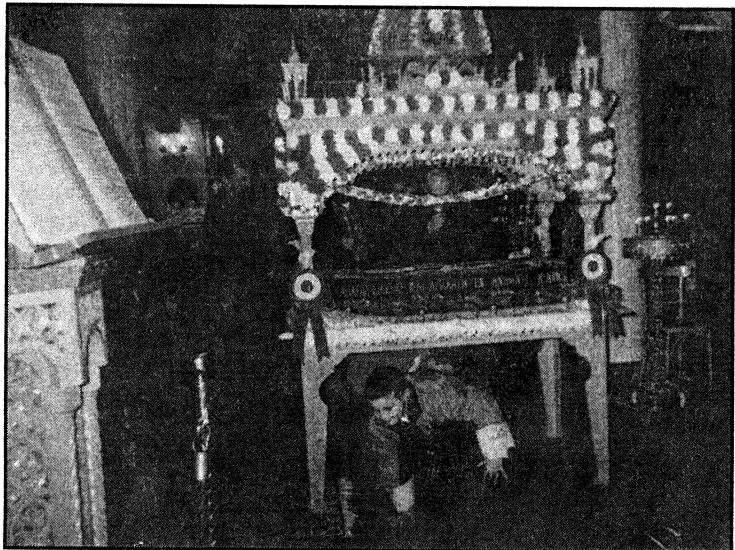
Αριώσαμε, σωθήκαμε, μείναμε κάπ λίγιοι!...

Χωρίς παπά για τις ευχές, Δάσκαλο για τα φώτα!

Χωρίς ψευτοπαλικαριά ν' ανάβει τα αίματά μας!»

(από τη συλλογή «Ανά τον θερισμένον αγρόν»)

(Τα στοιχεία της απογραφής μας τα έδωσε ο κ. Αθ. Παπαντώνης Δημ. Σύμβουλος του Δήμου Πλατάνου).

Ο Επιτάφιος της Μεγάλης Παρασκευής

Κλεισοβίτης και Καλαμίτης με τα παρακλάδια τους βούιζαν από το πολύ νερό, ο Βαμβακιός αφρισμένος και κάτασπρος σα βαμβάκι και σαν άσπρο γάλα κυλούσε.

Από τον Καρφοπεταλιά κατέβαιναν τα μικρά ρυάκια συμπαρασύροντας πέτρες και χώμα με αρκετό θόρυβο.

Τα βουνά Αρδίνης και Τσεκούρα τυλίχτηκαν στο χιόνι, το ίδιο και ο Κοκκινιάς. Το χιόνι έφτασε μέχρι το Παλιονέχωρο.

Παρ' όλο που τα Μετεωρολογικά δελτία ειδοποιού-

λους, συγγενείς κ.λπ., μέχρι τη Μ. Παρασκευή, που ολοκληρώθηκε ο ερχομός. Την Κυριακή των Βαΐων έγινε Θεία Λειτουργία, όπου και μοιράστηκαν κλωνάρια δάφνης, που είχε φέρει μια νιόπαντρη Νεχωρίτισσα.

Την Κυριακή το βράδυ ώρα 7 άρχισαν οι νυκτερινές ακολουθίες, όπου τη βραδιά αυτή είχαμε το τροπάριο «Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός».

Ακολούθησαν οι ακολουθίες της Μ. Δευτέρας και της Μ. Τρίτης με το τροπάριο της Κασσιανής «Κύριε η εν πολλαίς αμαρτίαις περι-

ΕΥΡΩ: Το νέο Νόμισμα της Χώρας μας

Το Ευρώ είναι το νέο νόμισμα της Χώρας μας και από την 1η Ιανουαρίου 2002 θα αρχίσει υποχρεωτικά και η κυκλοφορία του σε κέρματα και χαρτονομίσματα, με παράλληλη κυκλοφορία Ευρώ και Δραχμών μέχρι την 28 Φεβρουαρίου 2002.

Από την 1η Μαρτίου 2002 καταργείται οριστικά η Δραχμή.

Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχουν υποθετήσει μαζί με την Ελλάδα το νέο νόμισμα, συμμετέχουν δηλαδή στη λεγόμενη Ζώνη του Ευρώ, είναι: Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Πορτογαλία και Φινλανδία.

Η Αγγλία, η Δανία και η Σουηδία είναι οι μόνες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχουν υποθετήσει το Ευρώ.

Η αξία 1 Ευρώ είναι 340,75 Δραχμές και διαιρείται σε 100 Ευρω-λεπτά (δηλαδή 1 Ευρώ=100 λεπτά). Τα ποσά Ευρώ εκφράζονται πάντοτε με δύο δεκαδικά ψηφία.

Επτά διαφορετικά χαρτονο-

μίσματα και οκτώ κέρματα θα αντικαταστήσουν τα αντίστοιχα εθνικά των δώδεκα χωρών της

πίνακα δίνεται η ισοδύναμη αξία σε Δραχμές των κερμάτων και χαρτονομισμάτων Ευρώ:

ΕΥΡΩ - ΔΡΑΧΜΕΣ			
ΚΕΡΜΑΤΑ		ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ	
Ευρώ	Δραχμές	Ευρώ	Δραχμές
1 λεπτό	3	5 Ευρώ	1.704
2 λεπτά	7	10 Ευρώ	3.408
5 λεπτά	17	20 Ευρώ	6.815
10 λεπτά	34	50 Ευρώ	17.038
20 λεπτά	68	100 Ευρώ	34.075
50 λεπτά	170	200 Ευρώ	68.150
1 Ευρώ	341	500 Ευρώ	170.375
2 Ευρώ	682		

ζώνης του Ευρώ.

Τα χαρτονομίσματα φέρουν τις ίδιες ακριβώς παραστάσεις σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη-μέλη και εκδίδονται αποκλειστικά κάτω από την ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Στα κέρματα όμως η μία όψη είναι κοινή και για τις δώδεκα χώρες, ενώ η άλλη φέρει παραστάσεις που αντικατοπτρίζουν την εθνική ταυτότητα κάθε συμμετέχοντος κράτους-μέλους και κόβονται αντίστοιχα από κάθε κεντρική εθνική τράπεζα.

Η αξία των κερμάτων Ευρώ είναι: 1, 2, 5, 10, 20 και 50 λεπτά, καθώς 1 και 2 Ευρώ. Η αξία των χαρτονομισμάτων Ευρώ είναι: 5, 10, 20, 50, 100, 200 και 500 Ευρώ. Στον παρακάτω

πίνακα δίνεται η ισοδύναμη αξία σε Δραχμές των ποσών Ευρώ υπολογίζεται σύμφωνα με τον εξής κανόνα:

Η τιμή Ευρώ πολλαπλασιάζεται επί 340,75 και το αποτέλεσμα στρογγυλοποιείται στην πλησιέστερη Δραχμή προς τα άνω ή προς τα κάτω:

- ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΩ, αν το πρώτο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερο ή ίσο του «5» (π.χ. τα 5 Ευρώ, μετά τον πολλαπλασιασμό επί 340,75 μας δίνουν το ποσό των 1.703,75 Δραχμές, το οποίο μετά τη στρογγυλοποίηση γίνεται 1.704 Δρχ. Τα 10 Ευρώ μας δίνουν το ποσό 3.407,50 το οποίο μετά τη στρογγυλοποίηση γίνεται 3.408 Δρχ.),

- ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ, αν το

(Συνέχεια στην 5η σελίδα)

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το Λαογραφικό Μουσείο που ίδρυσε ο Σύλλογός μας στην αίθουσα του πρώην Δημοτικού Σχολείου στο χωριό, όπου εκτίθενται 250 και πλέον αντικείμενα, που χρησιμοποιούσαν οι χωριανοί μας στην προ του 1940 εποχή, θα είναι στη διάθεση να το επισκεφθεί όποιος επιθυμεί, από αρχάς Ιουλίου μέχρι τέλος Αυγούστου το καλοκαίρι.

Τονίζουμε ότι αξίζει τον κόπο να το επισκεφθούμε, διότι τα εκθέματα που θα δούμε αποτελούν ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα ενός πολιτισμού του παρελθόντος και μιας ιστορίας του χωριού μας και πρέπει όλοι να προσπαθήσουμε να το κρατήσουμε σε επικαιρότητα από δω και πέρα.

Έχουμε χρέος να δώσουμε

τη δυνατότητα στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας να το γνωρίσουν, γιατί μέσα από αυτή τη λαογραφική συλλογή μαθαίνουν την ιστορία των προγόνων τους, αλλά και τις καταβολές μας.

Πληροφορίες για επίσκεψη, στο Νίκο Λούπα στο χωριό τηλ. 0634-48788, ή σε οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.

Συγχρόνως κάνουμε έκκληση σε όλους τους Νεχωρίτες οπουδήποτε και αν βρίσκονται, αν έχουν κάποιο παλιό αντικείμενο και μπορούν να το προσφέρουν για το Μουσείο, είναι δεκτό, για να το εμπλουτίσουμε με περισσότερα αντικείμενα.

Το Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, όπως κάθε χρόνο, θα πραγματοποιήσει και φέτος στις 23 Αυγούστου, τη μέρα του πανηγυριού, λαχειοφόρο αγορά για την ενίσχυση των σκοπών του Συλλόγου.

Παρακαλούμε όλους από τους συγχωριανούς μας μπορούν να προσφέρουν κάποιο δώρο, να το παραδώσουν σε οποιοδήποτε μέλος του Διοικ. Συμβουλίου ή στον κ. Αθαν. Ι. Λειβαδίτη, οδός Κοραή 3 Τράπεζα Πειραιώς στο ισόγειο από τις 8 π.μ. έως τη 1 μ.μ.

Το Δ.Σ.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Στις 13 Μαΐου 2001 γιορτάστηκε και φέτος η γιορτή της μάνας, σε οδόκηρο τον κόσμο. Και άλλη φορά γράψαμε για τη μάνα, αλλά όσες φορές να γράψουμε και να τονίσουμε την αξία της μάνας, για την περασμένη, τη σημερινή και την αυριανή εποχή δεν καθύπτουμε το μέγεθος της αξίας της.

Γιατί στα χέρια της μάνας ζυμώνεται η απαλή ψυχή του παιδιού.

Στον κόρφο της μάνας θα νοιώσει ο άνθρωπος το πιο ζεστό χάδι.

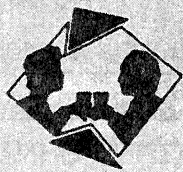
Γι' αυτό δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι εκείνο που χρειάζεται σήμερα η ανθρωπότητα, για να ανακτήσει το χαμένο ηθικό της, είναι οι σω-

στές μάνες, που εκτός των άλλων θα σώσουν τον κλονισμένο θεσμό της οικογένειας, χωρίς σωστή οικογένεια δεν έχουμε αρμονική κοινωνία.

Για να βαδίσουν οι κοινωνίες ομαλά και σε σωστό δρόμο, πρέπει όλοι οι άνθρωποι να δώσουμε το βάρος στις δύο αυτές αξίες: Της μάνας και της οικογένειας, διαφορετικά μας περιμένει ο γκρεμός. Γιατί η μάνα που σε πόλη και χωριό, χθες, σήμερα, αύριο και πάντα θα είναι η δική μας, των παιδιών μας, η μάνα που στα χέρια της ζυμώνεται η απαλή ψυχή κάθε παιδιού.

Στη μάνα λοιπόν, ατόφια την αγάπη μας, το σεβασμό μας, και την υπακοή μας.

K.M.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Αθήνα γέννησαν οι:
- Λίτσα Αθανασίου Πολ. Λειβαδίτη, αγοράκι
- Γιάννα Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη, αγοράκι
- Στην Αμερική ο Σωτήρης και Αναστασία Μαρκιάνου (το γένος Ανδρέα Ασημακάκη) απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι.
- Στην Αθήνα η Μαρία Μαρκοπούλου (το γένος Θρ. Καλλιιά) γέννησε αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στην Αθήνα η Ευθυμία Γιαλαμά βάπτισε το κοριτσάκι του Δημητρίου και Αικατερίνης Γιαλαμά (το γένος Πολυκάρπου Λειβαδίτη) και το ονόμασε Νίκη.
- Στο Νεχώρι ο Μάκης Παπαχρήστου βάπτισε το αγοράκι των Ιωάννου και Βασιλικής Αθ. Μάλλιου και το ονόμασε Αθανάσιο.

- Στην Αθήνα ο Πάρις και η Όλγα Μανασή βάπτισαν το αγοράκι του Ηλία και της Βασιλικής Ιωαννίδου (το γ. Κ. Μάντη) και το ονόμασαν Στέφανο.

Να τους ζήσουν τα καινούργια ονόματα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεχώρι η Αναστασία χήρα Ιωάννου Μάρρου.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στους Στάβλους Ευρυτανίας η πρεσβυτέρα Παναγιώτα Ιωαν. Σαλτού.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στον Άγιο Κων/νο Λοκρίδος ο Χρήστος Ευαγ. Χαρμαντζής.

- Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στο Νεχώρι η Ντούλα χα Δημητρίου Γιαννάκου.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΝΕΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ

Ο γιατρός Σπύρος Π. Βλάχος ανακηρύχθηκε Διδά-

κτωρ Ιατρικής με το βαθμό Άριστα από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Απολύθηκε από το στρατό, τελειώνοντας τη θητεία του ο Αθανάσιος Αντ. Μασγάλας. Καλός πολίτης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπον μας συμπαροστάθηκαν στο πένθος για το θάνατο της πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητέρας και γιαγιάς μας **πρεσβυτέρας Παναγιώτας Ι. Σαλτού**

Ο σύζυγός της ιερέας Ιωάννης Σαλτός, τα παιδιά της: Δημήτριος και Αγγελική Σαλτού, Κώστας και Ελένη Σαλτού, Αφροδίτη και Βασίλειος Καρακώστας, Μαρία και Κώστας Σκοπελίτης, Αγγελά και Γεράσιμος Μπιθικούκης, τα εγγόνια του.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Οικογένεια Γεωργίου Νικ. Μάλλιου 20.000
Οικογένεια Φωτίου Μέμμου 20.000
Οικογένεια Ανδρέα Ι. Καρανδρίκα 10.000

Ευάγγελος Κ. Χαρμαντζής 20.000
Αντώνιος Παπαλέξης 10.000
Δημήτριος Γ. Αλπογιάννης 100.000
Οικογένεια Γεωργίου Ν. Καραγιάννη 20.000

- Ο Γεώργιος Ι. Φτερούγας, ο οποίος ευχαριστεί όλους τους συγγενείς και φίλους, που πρόσφεραν εις μνήμη του πολυαγαπημένου του παιδιού για τις εργασίες που γίνονται στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου, προσφέρει ο ίδιος για τον ίδιο σκοπό το ποσόν των δρχ. 500.000

ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ Δολ.
Γεώργιος Α. Παπακώστας 350
Ευδοξία Τσίτσου-Πετράκη 50
Ανώνυμος 100

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Εις μνήμη Αναστασίας Ι. Μάρρου Ιωάν. Παπακωνσταντίνου 20.000

Μαγδαληνή Παπακωνσταντίνου 10.000

Χρήστος Β. Σκεπαρνιάς 20.000

Βασιλική Κοκορόγιαννη 5.000

Φώτιος Σπυρόπουλος 5.000

Γιάννης και Ελένη Χρονοπούλου 10.000

Δημήτριος και Ευαγγελία Σπανού 10.000

Γεωργία και Βασίλειος Άνστιν 10.000

Γεώργιος Βήττας 10.000

Σπύρος Βήττας 10.000

Σπύρος Παπασταμούλης και τα παιδιά του Θεοδώρα και Νίκος Θωμαδάκης 25.000

Ευτυχία και Ασήμω Νίκος και Κατερίνα 20.000

Αντ. Σκεπαρνιά 20.000

Αντώνιος και Τασία Σκεπαρνιά 50.000
Οικογένεια Κικής Αν. Μάρρου 10.000
Τάσιος Πλατάκος 5.000

• Εις μνήμη της πρεσβυτέρας Παναγιώτας Ιωάν. Σαλτού, πρόσφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Νεοχωρίου δρχ. 150.000, ο σύζυγός της ιερέας Ιωάννης Σαλτός και τα παιδιά του: Δημήτριος και Αγγελική Σαλτού Κώστας και Ελένη Σαλτού Αφροδίτη και Βασίλειος Καρακώστας Μαρία και Κώστας Σκοπελίτης και Αγγελά και Γεράσιμος Μπιθικούκης - Η οικογένεια Αθανασίου Κ. Βλάχου στη μνήμη της πρεσβυτέρας Παναγιώτας Ι. Σαλτού πρόσφερε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας το ποσό των 5000 δρχ.

- Η οικογένεια Παύλου Κ. Βλάχου στη μνήμη της πρεσβυτέρας Παναγιώτας Ι. Σαλτού πρόσφερε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας το ποσό των 5000 δρχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Κώστας Δ. Παπακώστας 20.000
Μάνθα Γ. Γιάνναρη 5.000
Βασιλική Σακελία 10.000
Κων/νος Σακελίας 10.000
Βασιλική Αθ. Σβούκα 10.000

Μαρία Πασχάλη (γένος Σωτ. Χολέβα) 5.000

Ιωάννης Σωτ. Χολέβας 5.000

Απόστολος Κρανιάς 5.000

Αντώνιος Μαρούδας 20.000

Δημήτριος Αρ. Πανάγος 5.000

Αριστείδης Δ. Πανάγος 5.000

Κούλα Απ. Σγάγια 5.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Νικόλαος Α. Μαρούδας 20.000

Τρύφων Χατζηνικολάου από Αμερική 5.000

Αθανάσιος και Παναγιώτα Πετσίνη (γένος Γ. Ζαρκάδα) Δολ. 20

Κούλα Πλακοπίτα (γ. Δ. Μπουραξέρη) Δολ. 200

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

- Η οικογένεια Δημητρίου Σαλτού πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρ. 20.000 εις μνήμη της μητέρας του Παναγιώτας Ι. Σαλτού.

- Ο Κώστας και η Ελένη Σαλτού πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 20.000 εις μνήμη της μητέρας τους Παναγιώτας Ι. Σαλτού.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού της Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου - Ναυπακτίας, απευθύνει θερμές ευχαριστίες σε όσους πρόσφεραν οικονομική βοήθεια για την ολοκλήρωση του έργου στον Ιερό Ναό του χωριού μας.

Το έργο ήταν μεγάλο και δαπανηρό, αλλά μεγαλύτερη αποδείχτηκε η αγάπη για την Εκκλησία μας και η προθυμία όλων να βοηθήσουν.

Πιστεύουμε ότι το αποτέλεσμα του έργου δικαιώνει τις μικρές και μεγάλες θυσίες όλων μας.

Ευχόμαστε να έχουμε όλοι την ευλογία της Παναγίας μας.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από το συμπατριώτη μας Τρύφωνα Χατζηνικολάου, από την Περίστα, πρόεδρο της Ναυπακτικής αδελφότητας Νέας Υόρκης, εκδότη της εφημερίδας «Αυγερινός της Ρούμελης» και συνεργάτη της ελληνικής εφημερίδας «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ», που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη, λάβαμε την παρακάτω επιστολή, την οποία και δημοσιεύουμε:

«Αγαπητοί Συμπατριώτες, Θερμά Συγχαρητήρια για την εφημερίδα του Συλλόγου σας, την διαβάξω με πολύ ενδιαφέρον.

Είσαστε άξιοι θαυμασμού για την απέραντη αγάπη που δείχνετε προς το ιστορικό και γραφικό χωριό σας.

Σας εσσκλείω ένα μικρό συμβολικό χρηματικό ποσό για τα έξοδα της αποστολής της εγκρίτου εφημερίδας σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς Τρύφων. Ν. Χατζηνικολάου»

Στους ξενιτεμένους Έλληνες, ο Αυγερινός της Ρούμελης, τους αφιερώνει το παρακάτω νοσταλγικό τραγούδι που ταιριάζει σε όλους εκείνους που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν σε κάποιο γραφικό χωριό ή σε κάποιο πανέμορφο νησάκι και τους εύχεται ευχάριστες καλοκαιρινές διακοπές στην πατρίδα μας Ελλάδα.

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ

Όταν γυρίζει η άνοιξη ο νους μου φτερουγίζει

και η λεβέντικη καρδιά από χαρές γεμίζει...

Ο νους μου τρέχει στο χωριό στα αγναντερά τ' αλώνια, που τραγουδούσα μια φορά στα παιδικά μου χρόνια.

Και με κρατούσαν στο χορό νεράιδες ζηλεμένες, που στο φεγγάρι έλαμπαν σαν να 'ταν χρυσωμένες...

Και τώρα εδώ στην ξενιτιά ο πλούτος με πλανεύει, μα η λεβέντικη καρδιά το έλατο γυρεύει....

Το έλατο, το διάσελο και τη μεγάλη ράχη, που βόσκουνε τα πρόβατα με το φεγγάρι οι βλάχοι...

Και νοσταλγώ βουνοπλαγιές κι ας πέρασαν τα χρόνια, να περπατήσω να διαβά τα μυθικά αλώνια.

Εκεί όπου τραγούδαγα με νιες με παλληκάρια, και έτρεχα φτερουγίζα στις ράχες στα λιβάδια.

ΤΡΥΦΩΝ. Ν. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
Νέο Μεξικό, Απρίλης 2001

Η Συντροφιά... Ξαναχτύπησε

Από την εφημερίδα «ΕΜΠΡΟΣ» της Ναυπάκτου αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο.

Είχαμε γράψει πέρυσι την ίδια εποχή, για μια διαλεχτή συντροφιά Νεοχωριτών που καταμεσής του χειμώνα επισκέπτονταν το χωριό τους, για να του προσφέρουν ένεση ...«τονωτική».

Ήλθαν και φέτος, κατά πως ορίζει πλέον το άτυπο καταστατικό τους. Οργανωμένοι, όπως πάντα και χαμογέλασε ο τόπος, ο δικός τους πρώτα, αλλά και ο γειτονικός τους.

Τώρα γιατί επανερχόμαστε εμείς και γράφουμε τα ίδια και τα ίδια και γιατί γινόμαστε κουραστικοί;

Είναι επειδή θέλουμε να

βρεθούν μιμητές αυτών των ανθρώπων, μιμητές και από άλλα χωριά!!! Δεν είναι καθόλου δύσκολο.

Λοιπόν η συντροφιά αυτή γιόρτασε, με πανηγυρικό τρόπο θα λέγαμε, τα δεκάχρονά της.

Και το σπουδαιότερο: δε λείπει κανένας. Είναι όλοι παρόντες, όπως την πρώτη φορά!

Ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Δρόσος, βρέθηκε κοντά, τους δεξιώθηκε σε μαγαζάκι του χωριού τους και άκουσε τους προβληματισμούς τους.

Και του χρόνου!
Α. ΚΩΛΕΤΤΑΣ

ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

Στο Νεχώρι ο Σύλλογος Νεοχωριτών - Ναυπακτίας προ 15 περίπου χρόνων κατασκεύασε γήπεδο Μπάσκετ, εθνικών προδιαγραφών, με αντίστοιχες μηχανικές και τερν με ασφαλτικό τάπητα. Το καλοκαίρι είναι στη διάθεση των νέων του χωριού μας, αλλά και των νέων των άλλων χωριών του Δήμου, που μπορούν να τα χρησιμοποιούν για άθληση και αγώνες.

Πληροφορίες για τη χρησιμοποίησή του γηπέδου κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιο και Αύγουστο) από τον Κων/νο Μάντη τηλ. 0634-48157 ή το Νίκο Λούπα 0634-48788.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισσιάνου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

Καλοκαιρινή νοσταλγία του ξενιτεμένου Νεχωρίτη

Η ανθοφόρος Άνοιξη φεύγει και έρχεται το καλοκαίρι. Η εποχή του καλοκαιριού ξυπνάει ιδιαίτερα τις μνήμες και αυγατίζει τις νοσταλγίες των ξενιτεμένων για τη γενέθλια γη.

Ασίσαστος πόθος του κάθε ξενιτεμένου είναι να βρει ευκαιρία, για ναρθεί στο χωριό του, είτε βρίσκεται κάπου στον Ελλαδικό χώρο, είτε εκτός αυτού, στην Αμερική, Αυστραλία ή Ευρώπη.

Ο ίδιος αυτός πόθος και νόστος κυριεύει την εποχή αυτή και τους ξενιτεμένους Νεχωρίτες, σε όποιο σημείο του πλανήτη κι αν βρίσκονται, για ναρθούν στο χωριό τους.

Ο Νεχωρίτης αποθυμάει το χωριό του και σκέφτεται πως θα μπορέσει να βρεθεί στο ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο, που γιορτάζει στις 26 Ιουλίου, στο Πανηγύρι του χωριού, που γίνεται στις 23, 24 και 25 Αυγούστου, στον Αϊ-Γιάννη που γιορτάζει στις 29 Αυγούστου, στον Αϊ-Νικόλα

στα Καλαθέικα, που γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου, ή σε κάποιο γάμο που συνήθως γίνεται την περίοδο του καλοκαιριού στο χωριό, ή σε καμιά εκδήλωση του Συλλόγου, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Σχολείου. Θέλει ναρθεί στο χωριό του, να δει και να ανταμώσει τους γονείς του αν ζούνε, ή άλλους συγγενείς, να κάνει κανένα τρισάγιο στον τάφο των γονέων του, ή των προγόνων του (παππού ή βάβας), να προσκυνήσει την Παναγία στην Εκκλησιά του χωριού, η οποία εκκλησία εξωραϊστική εξωτερικά με ωραία πέτρα πελεκητή και καταπληκτική αρχιτεκτονική και αποτελεί κόσμημα του χωριού. Μερικοί θέλουν να πάνε και στον Προυσσό να προσκυνήσουν την Παναγία την Προυσιώτισσα.

Θέλει να ρθει στο χωριό να δει το πετρόχτιστο Δημοτικό Σχολείο, το οποίο ως γνωστό από πέρυσι, έχει μετατραπεί, κατόπιν παραχώρησης του Δήμου Πλατάνου, σε Πολιτι-

στικό Κέντρο και Λαογραφικό Μουσείο, όπου θα δει τα εκθέματα, με εκκλησιαστικά, σχολικά αντικείμενα και διάφορα άλλα, από την καθημερινή ζωή των προγόνων του.

Θέλει ναρθεί στο χωριό, για να κάνει βόλτα και να πιεί νερό στις πέτρινες βρύσες και πηγές του χωριού, ή από «τα πηγάκια», όπως ποιητικά τα αποκαλεί ένας νέος ποιητής του χωριού μας (κ. Γ. Μάντης), στου Κατσαούνη, στα Λημ'στά, στην Παλιόγουρνα, στο Πουρί, στην Φοντάνα της σπηλιάς, στην Ασπρόβρυση και στην Αγία Παρασκευή, στο Παλιονέχωρο. Κάποιοι θέλουν να πάνε στο Ποτάμι του Φειδαρη, για να δουν τα έργα της σύγχρονης τεχνικής προόδου, τα οποία δεν επιτρέπουν πλέον στο νερό του ποταμιού να φειδοσέρεται, αλλά λιμνάζει για ύδρευση των πολυπληθών μεγαλουπόλεων.

Θέλει ναρθεί για να ξεχωριστεί τον αυλόγυρο του πατρικού σπιτιού, να ποτίσει κανένα λουλούδι της αυλής του και να επισκευάσει καμιά φθορά του σπιτιού.

Αν ζει κανένας δικός του θα του ανοίξει την αυλόπορτα του πατρικού σπιτιού και θα τον περιμένει στην Πλατεία του χωριού, για να τον υποδεχτεί, αλλιώς θα τον υποδεχτεί όποιος χωριανός βρεθεί εκείνη τη στιγμή στην Πλατεία.

Οι Έλληνες και κυρίως οι Ρουμελιώτες είναι από την εποχή του Ομήρου, κατ'εξοχήν αποδημητικά και φιλαπόδημα πουλιά, αλλά και αθεράπτευτο νοσταλγοί της πατριδικής γης και της ιδιαίτερης πατρίδας «το νόστιμον ήμαρ» του περιπλανηθέντος Οδυσσέα. Η νοσταλγία φωλιάζει βαθιά στα φυλλοκάρδια των ξενιτεμένων.

Όσοι αλκοτιστούν για διάφορους λόγους ναρθούν φέτος στο χωριό, να μη στενοχωρηθούν, διότι μπορούν να ερά να το επισκεφτούν, όσο αλάργα κι αν βρίσκονται, αφού ο νους τους και η σκέψη τους μπορεί να φτερουγίσουν και να περάσουν πάνω από βουνά, θάλασσες και ωκεανούς και να βρεθεί στο χωριό όποια στιγμή θελήσει, αλλιώς του χρόνου ναρθούν.

Όσο πλούσιος κι αν γίνει ο ξενιτεμένος και όσο ψηλά κι αν ανέβει, δεν παύει να θυμάται και να νοσταλγεί έντονα την πατριδική γη, το γονολίθι, το πατρικό του, το φτωχοκάλυβό του, διότι η νοσταλγία και η θύμηση νικούν τον ιστό της λησμονιάς και θέλει λίγο χώμα Ελληνικό, που λέει και ο ποιητής Δροσίνης. Οι ξενιτεμένοι του σήμερα και του αύριο, θα τραγουδούν το «χωριό μου χωριούδάκι μου και πατρικό σπιτάκι μου» της Βέμπως.

N.M.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Τα μάγια

Γύριζε, λέει, το συμπεθερικό μετά τα στέφανα, φέρνοντας τη νύφη την παράμορφη και τα προικιά τα χιλιοκνημένα.

Θέλεις από χαρά και ενθουσιασμό, θέλεις απ' το ρακί και το κρασί, που ήπιανε οι συμπεθεροί, θέλεις κι από τα δυο μαζί, βούιζαν οι λαγκαδιές κι οι ρεματιές απ' το τραγούδι και τις μπαταριές.

«Εμείς τη νύφ' την πήραμε μι γεια μας, μι γεια μας. Μι γεια μας, μι χαρά μας κι ου μαχαλάς δικός σας»...

Μπροστά ο συχαριάρης με τ' ολοκέντητο με ασπροβελονια λευκό προσκέφαλο, πίσω ο φλαμπουριάρης κρατώντας ψηλά το φλάμπουρο και παραπίσω ο πεθερός με στολισμένη τσίτσα πίνοντας... και κερνώντας περαστικούς και συμπεθερούς.

Ακολουθούσε ντροπαλά η νύφη η παράμορφη καβάλλα γυναικεία στο «μολαίμ'κο» τ' αλόγο.

Προσκύναγε στα δώδεκα, σ' όποιον τη φκίεταν και την έσπερνε με ρύζι και λελούδια.

Κι ερχόταν ύστερα ο γαμπρός πανευτυχής με πονηρό και αδιόρατο χαμόγελο κάτω απ' τα μουστάκια του.

Κι ύστερα ο κουμπάρος «στην πένα στουρνισμένος» κι απ'έ το άλλο συμπεθερικό και τα προικιά.

Μόλις «χαζίρευε» το ένα το τραγούδι, ξεκίναγαν καινούριο. Ξάφνου εκεί στο σταυροδρόμι η συνοδεία σταματά. Κυκλώνουν κατιτί, που 'ταν καταμεσής στη στράτα τα αρχίζουν τα σου...σου...σου και τα ψου...ψου....

Αγάλια, αγάλια ο κύκλος πλάτυνε και πληθύνε:

- Τι γίνεται, μωρέ; Τι είναι; - Μάγια!..... Δε γλέπιτι;.....Τι άλλο είναι

Η λέξη έσκασε σα μπόμπα στην πομπή.

Έπεσε βουβαμάρα στο συμπεθερικό. Κόπηκε το τραγούδι.

Οι γεροντότεροι ξεπέζεψαν, για να ξετάσουνε το εύρημα...

- Σουπάτι που 'νι μάγια..... Ποιος τα 'ρ'ε καταμισήμιρου μισοστράτις.....

- Μα είνι φως φανάρι!.....

Στάχτη και κάρβ'να και τσόφλια και ένα σκουροπίρουν, απιθωμένα στο σοκάκι.

Κάλεσαν και τη θεια Βασίλω, που πήγαινε στον ώμο μια γλάστρα με βασιλικό, για να τους πει. Αυτή κάτεχε από τέτοια. Ήταν η πλέον ει-

δική.

Τα τήραξε από δω, τα ξέτασε από κει και αποφάνθηκε:

— Μάγια!..... Δε γλέπιτι; Π'να στρέξ'νι στου κιφάλι τ' απ' τα 'ριχνι...!

Είπαν ν' αλλάξουν δρόμο, να μην τα δρασκελίσουν, μα ήταν αδύνατο.

Τον άλλο δρόμο τον είχανε διαβεί, τότε πού πήγαιναν να πάρουνε τη νύφη. Κι ύστερα δεν είναι καλό να πισωγυρίζει το συμπεθερικό.

- Τα μάλαξι κανέναν σας; ρώτησε η θεια Βασίλω σοβαρά.

- Όχι, απάντησαν όσοι τα πρωτοείδαν.

- Ε, τότε δεν έχιτι να πάτι π'θινά.....

Στακάτι να τα μαγαρίσουμι.

Έλα, Κουλιό, κατούρα τα ...

- Δεν έχω, ρε Βασίλω

- Έλα ισύ, ρε γερο-Μήτρο.....

- Ιδά μπρουστά στον κόσμο; Δε μου 'ρχιτι.....

- Να πάρ' ου διάδουλους τα βρακιά σας κι τα..... αγγεία σας

Α, τράτι σιρκοί απ' δε μπουρούνι να μαγαρίσ'νι ούτι τα μάγια!...

Κρατάτι ιδώ, μωρέ.....

Έδωκε σε κάποιον τον τενεκέ με το βασιλικό, που κράταγε.

- Στακάτι κι 'θα ιδείτι.....

Τσιτσέλωσε καταστρατής, ανασκουμπώθηκε μπροστά στους συμπεθερούς, κατούρησε τα ευρήματα και, όταν αποτελειώσε, τους λέει:

- Αυτήνο ήταν!.....Τώρα σκορπάτι τα, να πάνι κατ' ανέμ'...

Τα κλώτσησαν στα δώδεκα και όσο να «τραπτσωθεί» η Βασίλω και, σαν ισιάστηκε καλά, φορτώθηκε τον τενεκέ, δρασκέλισε πρώτ' τον τόπο, που λίγο πριν ήταν οι στάχτες και τα κάρβουνα κι άρχισε θριαμβευτικά:

- «Κιτρολεμονιά και μαντζουράνα μου,

αρνήσου τους δικούς σου κι έλα αντάμα μου...»

Το πήρε κατόπιν όλο το συμπεθερικό κι έβαξε πάλι ο τόπος. Πρόκοψαν τα νιόνυφα...

Έκαμαν φαμελιά και πλούτια.

Κι έχουν να λένε, όπου σταθούν κι όπου βρεθούν πως το χρωστάνε στη θεια Βασίλω-Θεός σ' χωρέσ' την «π' μαγάρ'σι» τα μάγια...

π.μ.

ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ένα χαμόγελο δεν στοιχίζει τίποτα, κι είναι όμως πολύτιμο. Πλουτίζει εκείνον που το δέχεται, χωρίς να πτωχαίνει εκείνον που το δίνει.

Δεν διαρκεί παρά μια στιγμή, αλλά η ανάμνησή του είναι καμιά φορά αιώνια.

Κανένας δεν είναι τόσο πλούσιος, για να μην το έχει ανάγκη. Και κανένας τόσο φτωχός, για να μην το αξίζει. Δημιουργεί την ευτυχία στο σπίτι.

Είναι ένα στήριγμα στις υποθέσεις και ορατή ένδειξη φιλίας. Ένα χαμόγελο αναπαύει τον κουρασμένο, δίνει θάρρος στον απογοητευμένο, παρηγορεί μέσα στη λύπη, αναπτρώνει την αισιοδοξία στην ζωή.

Είναι αντίδοτο σε κατάθλιψη.

Κι όμως δεν δανειζεται, δεν κλέβεται, δεν αγοράζεται, γιατί είναι κάτι που έχει αξία, μονάχα τη στιγμή που δίνεται.

Κι αν καμιά φορά συναντήσετε κανένα άνθρωπο, που δεν σας χαρίζει το χαμόγελο που αξίζετε, σταθείτε γενναϊόδωρα και δώστε του το δικό σας, γιατί κανείς δεν έχει τόσο ανάγκη απ' το χαμόγελο, όσο εκείνος που δεν μπορεί να το δώσει στους άλλους.

ΤΟ ΓΑΪΤΑΝΑΚΙ

Το ποίημα αυτό είναι μια μεταφορά σε ποιητικό λόγο, εμπνευσμένο απ' το διβλίο του Δημητρίου Ντούζου «ΝΕΧΩΡΙ ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΜΑΣ».

Στις 24 μηνός Αυγούστου στο Νεχώρι το γαϊτανάκι πλέκεται και παίρνουν μέρος όλοι. Είν' ένα σύμπλεγμα χορού, με θέαμα ωραίο, απολυτού και μαζευτού ταυτόχρονα, είν' σπονδαίο. Άνδρες γυναίκες και παιδιά δίνουν συμμετοχή και οι γέροι κι οι γριές σ' αυτήν την εορτή. Με το ηλιοβασιλέμα αρχίζει η πλοκή του, το μπλέξιμο το ξέμπλεγμα είναι η συνταγή του. Στίχο τον στίχο εναλλάξ πρώτα οι άνδρες λένε κι ακολουθούνε φωναχτά τα ίδια οι γυναίκες. Πιάνουν τα χέρια τους μπροστά στο στήθος ώστε έτσι δεμένα ως είναι να περνούν απ' τα κεφάλια ως πλέξη, να το μπορούν να ξεμπλεχτούν απ' την πρότερη πλέξη να σχηματίζουν 2(δυό) μονούς χορούς και πάλι έτσι. Να γίνεται ένας μονός χορός απ' άκρον σ' άκρη να ξαναγίνεται διπλός, απολυτός, με τάξη. Κι οι δύο πρώτοι του χορού αν θέλουν μπαίνουν σφήνα στα διάκενα των 2(δυό) χορών, ανάμεσα στο κύμα, αντίθετα από αυτούς, ώστε έτσι να γίνουν 4 (τέσσερις) οι χοροί αυτοί ίσως κι 6 (έξι), αν κρίνουν.

Αυτό είναι το μπλέξιμο σ' αυτό το πανηγύρι το ξέμπλεγμα, το φέρισμα του κόσμου κι η ευθύνη, με τα στιχάκια να ηχούν απ' όλους ζωντανά σε βήματα και σχήματα χορού εθιμικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν –και μπορούμε πολλοί– να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως.

Χρόνια τώρα πονούσε ο παπά-Γιώργης.

Ένας πόνος βαρύς είχε φωλιάσει μέσα του. Ότι κι αν έτρωγε τούρχεταν βαρύ σαν πέτρα. Μα τούτη τη χρονιά σε καλό του!... Δεν μπορούσε να πάρη τα πόδια του. Βάραιναν κι αυτά λες και ζητούσαν στο χώμα μόνο να βρούνε την ανάπαψή τους. Κι ανέμιζε το λυωμένο μαύρο του ράσο, πάνω σε μια χούφτα από κινούμενα κόκκαλα.

Ψηλός, λιγνός, θώριαζε σαν καψαλισμένος ξέρακας μες' σε παντέρημο δάσος. Τον κυττούσε η παπαδιά και παραξενευόταν. Τον κυττούσαν τα μικρά του παιδιά όταν σηκωνόταν να βλογήση το φτωχικό τους φαγητό, κι ένας αόριστος φόβος τους πλάκωνε την καρδιά.

Ο πατέρας, ο πατέρας, έλεγαν κάθε τόσο τα δυο μεγάλα, πόσο αδυνάτισε.

Ένοιωθε ο παπά - Γιώργης τον πόνο τους, μάντευε τον καϊμό τους κι έλυωνε πιο πολύ απ' τη λύπη.

Μόνο ο μικρός του Χρηστάκης που τώρα μόλις στέργιωνε στα πόδια του, δεν νοιαζόταν για τίποτα. Άφηνε τ' αθώο του αγγελικό χαμόγελο, όταν ο πατέρας του τον φώναζε με τ' όνομά του.

Ήλθε από νωρίς κείνη τη μέρα ο παπά - Γιώργης. Κλείστηκε στην μικρή του κάμαρα, κι άφηνε τον πόνο, αυτόν τον δυνάστη, να του περνά όλο του το κορμί. Πότε - πότε βόγγαγε, κουλουριασμένος πάνω στην παληά καρέκλα. Είχε στηλώσει τα μάτια του σε μια παληά φωτογραφία. Τότε... ναι, τότε πούταν νέος... Δίπλα στεκόταν σαν από σκληρόκαρδο δήμιο λες, κρεμασμένος ένας παληός θαμπός καθρέπτης. Άβουλα έριξε το βλέμμα του σ' αυτόν. Τρόμαξε!! Από μέσα απ' το σκληρό γυαλί, θώριαζε ένα είδωλο φάντασμα.

Τα μάτια είχαν βαθουλώσει, κι άτονα αντιφεγγίζονταν στον γέρικο καθρέπτη. Θεέ μου. Τι ρυτιδιασμένο πρόσωπο, τι κίτρινο χρώμα. Κι εκείνο το στόμα...

Κάθε βογγητό του ήταν σαν νάβγαине απ' της κόλασης μέσα τα βάθεια. Και δίπλα - δίπλα η παληά φωτογραφία. Τότε, τότε πούταν εικοσάχρονο παλληκάρι γιομάτος ζωή, γιομάτος φλόγα κι αστραποβολή στα μάτια.

Άμωρε παπά - Γιώργη... Έπιασε με τα δυο σκελετωμένα του χέρια το στομάχι, το ζούληξε, το ζούληξε, κι έβγαλε ένα βαρύ βογγητό...

Ήλθε για τα καλά το βράδυ και τον βρήκε κουλουριασμένο πάνω στην παληά καρέκλα.

Παπά, ε παπά, κόπιασε, το φαί είναι έτοιμο, ακούστηκε από μέσα απ' την τραπεζαρία, η φωνή της παπαδιάς, που τον έβγαλε απ' τον βαθύ ρεμβασμό. Ο πόνος τώρα είχε γλυκάνει.

Ένα μούδιασμα αισθανόταν σ' όλο του το κορμί.

Σύρθηκε ως το πλαϊνό δωμάτιο, ακούμπησε τ' αριστερό του χέρι πάνω στο τραπέζι, και με τ' άλλο βλόγησε τα λίγα ραδίκια, πούταν από ώρα κενωμένα σ' άβαθα πιάτα. Στην κορφή του τραπεζιού, ήταν βαλμένο ένα πιάτο με λίγες βραστές πατάτες. Ήταν

Το Διήγημά μας

ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΠΑΤΕΡΑ... ΚΟΥΡΑΓΙΟ

το δείπνο του παπά.

Σαν απόφαγαν σηκώθηκε και σύρθηκε πάλι ως το πλαϊνό δωμάτιο. Ήταν Σαββατόβραδο, κι έπρεπε να ετοιμασθή για την λειτουργία της άλλης μέρας. Άνοιξε τα βιβλία και διάβασε τις ευχές κάτω απ' το τρεμάμενο φως ενός κεριού. Σαν τέλειωσε σηκώθηκε, άνοιξε την πόρτα, φώναξε την παπαδιά και την καληνύχτισε.

Γδύθηκε και κύτταξε με θολά σβυσμένα μάτια τη μεγάλη εικόνα με τον Εσταυρωμένο που βρισκόταν κρεμασμένη στην απέναντι μεριά του τοίχου. Σταύρωσε τα χέρια, ψέλλισε λίγα θερμά λόγια προσευχής, και έπεσε βαρύς στο στρώμα να κοιμηθή. Ο ύπνος δεν άργησε να σφαλισή τα κουρασμένα του μάτια.

Έξω η νύχτα είχε σκεπάσει με τα μαύρα της πέπλα το μικρό χωριό. Βασίλευε παντού μια θεικιά γαλήνη. Ακουγόταν που και που το γαύγισμα από κανένα σκύλο μόνο. Το χωριό κοιμόταν, ήσυχα - ήσυχα, κι άγρυπνος φύλακάς του, στεκόταν το μεγάλο δάσος.

Η Αυγή, κυνηγημένη απ' τον Ήλιο, μάζεψε βιαστική τα κροκάτα και ρόδινα πέπλα της, και χάθηκε αλαφροπάτητη κατά το νοτιά. Η ζωή άρχισε ν' αργοσαλεύει και πάλι στο μικρό χωριό. Μια καινούργια μέρα είχε ξημερώσει...

Από ώρα είχε σηκωθεί η παπαδιά. Με μια λατσούδα σάρωνε την μεγάλη πλακόστρωτη αυλή.

Παπά, ε παπά, σήκω, φώναξε χτυπώντας την πόρτα της μικρής κάμαρας που πλάγιαζε ο παπάς.

Τώρα, να κατεβαίνω, ακούστηκε αδύναμη από μέσα η φωνή του. Σε λίγη ώρα ο παπά - Γιώργης άνοιγε την εξώπορτα του σπιτιού, και χανόταν στο κατηφοριστό καλντερίμι.

Η παπαδιά έστεκε βουβή στο πλατύσκαλο και η ματιά της έδειχνε έναν αβάσταχτο πόνο. Τον ξεπροβόδισε με την ματιά της ως τη γωνιά του δρόμου, κι έμεινε εκεί συλλογισμένη. Η άμοιρη είχε τόσα να σκεφτεί...

Η βαρεία δρύϊνη πόρτα της εκκλησιάς, μούγγρισε, έτριξε και υπεχώρησε με γέρικο πείσμα, στην πίεση των σκελετωμένων χεριών του παπα - Γιώργη. Την άνοιξε διάπλατα και προχώρησε στο εσωτερικό της εκκλησιάς. Ασπάστηκε τη μεγάλη εικόνα του Αη - Νικόλα που βρισκόταν δεξιά του, και με αργό συρτό βήμα έφθασε ως την Άγια Τράπεζα. Έβγαλε το καλυμάφι του, το απίθωσε σε μιά κασέλα, και φίλησε το μεγάλο Ευαγγέλιο με τα λαμπερά πετράδια, που ήταν βαλμένο στην μέση της Άγιας Τράπεζας.

Αθόρυβα, λαφροπατώντας, είχε μπει στο ιερό και ο κυρ - Νίκος ο νεωκόρος.

Καλημέρα παπά - Γιώργη, είπε.

Καλημέρα Νίκο, αποκρίθηκε ο παπάς.

Να σημάνω παπά;

Ναι, παιδί μου, σήμανε

τον όρθρο.

Ο όρθρος τώρα είχε προχωρήσει. Ο λιγνός ξερακιανός ψάλτης έψελνε από δεξιά απ' το ψαλτήρι, με την ένρινη φωνή του. Σιγά - σιγά η εκ-

Του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

κλησία γιόμιζε από πιστούς. Είχε σημάνει και η τρίτη καμπάνα, διαβάστηκαν ο Απόστολος και το Ευαγγέλιο, και είχαν φθάσει στο Χερουβικό.

Ο παπα - Γιώργης βγήκε με το θυμιατό στην Ωραία Πύλη για να θυμιατίσει. Κίτρινος, με βλέμμα θολό και κουρασμένο, κουνούσε ζερβά - δεξιά το θυμιατήρι. Έλεγε πως ώρα την ώρα θα σωριαζόταν χάμω νεκρός. Ένα σφίξιμο στα χείλη έδειχνε πως πονούσε τρομερά. Σαν τελείωσε το θυμιατίσμα προχώρησε στην ιερή Πρόθεση. Ψέλλισε αργά και μ' αδύναμη φωνή τις μυστικές ευχές. Ο ιδρώτας άρχισε ν' αυλακώνει το μέτωπό του. Ένοιωθε τα πόδια του να κόβονται, τα μάτια του να θολώνουν, τη σκέψη του να σταματά, την καρδιά να χτυπά ξέφρενα, τα χέρια του να τρέμουν και το έρμο το στομάχι να πονά φοβερά. Θεέ μου, ψέλλισε, βοήθα με.

Ο ψάλτης έλεγε τώρα το «ως τον Βασιλέα...». Τρικλίζοντας, με πρόσωπο που οι σπασίσεις του πόνου το έκαναν να φαίνεται σαν λείψανο, κατέβηκε τα λιγοστά σκαλοπάτια του ιερού. Ένας κόμπος ήλθε και στάθηκε στο λαιμό. Άδικα πάσχιζε να βγάλει φωνή. Κρατούσε σφιχτά στα χέρια του τα Άγια των Αγίων. Από ψηλά τον κυττούσε ο Παντοκράτορας. Τον κύτταξε κι' αυτός. Κύ-ρι-ε, Κύ-ρι-ε, κατόρθωσε μόνο να πει και τα μάτια του βούρκωσαν. Ένοιωθε πως θα σωριαζόταν. Ο κόσμος τον κυττούσε παράξενα. Μερικοί είχαν κιόλας πλησιάσει να τον πιάσουν στο πέσιμό του. Άξαφνα μια αχτίδα ήλιου ήλθε και κάθησε στο άγιο Δισκοπότηρο. Τα χρυσοκέντητα καλλύματα έλαμψαν κάτω απ' τη χρυσή αχτίδα και να! με μιάς το πρόσωπό του φωτίστηκε, ζωήρεψε το βλέμμα, κι' ένα αχνό χαμόγελο χώρισε τα δυό χείλη του.

Θεέ μου, τι αλλαγή ήταν αυτή. Έσυρε το δεξί του πόδι, έπειτα τ' αριστερό, και αργά με συρμάμενη περπατησιά, προχώρησε. Τρίκλισε στην αρχή, μα έπειτα πάτησε σταθερά. Κύτταξε ένα γύρω πονεμένα και με φωνή σβησμένη και βραχνή άρχισε:

«Πάντων ημών μνησθεί Κύριος ο Θεός...».

Είχε φθάσει ως τη μέση της εκκλησιάς. Έπρεπε τώρα να συνεχίσει τις ευχές. Μα η σβησμένη φωνή του πρόδινε αδυναμία. Κούνησε αργά το κεφάλι του σαν να έλεγε στο εκκλησίασμα:

«Δεν μπορώ» και προχώρησε προς την ωραία Πύλη.

Ανέβηκε τα σκαλοπάτια σαν να ήταν φορτωμένος ολάκερη τη γη κι απόθεσε με τρεμάμενα χέρια τ' Άχραντα Μυστήρια πάνω στην Άγια Τράπεζα. Πιάστηκε κατόπιν απ' τις άκρες της, και έμενε εκεί ακίνητος. Ένας δυνατός

πόνος τον συγκλόνιζε τώρα ολάκερο. Του διαπερνούσε όλο του το κορμί. Αι δυνάμεις του άρχισαν να τον εγκαταλείπουν. Έκανε μιά απεγνωσμένη προσπάθεια να κρατηθή ορθός. Ο ιδρώτας έτρεχε απ' το μέτωπο, περνούσε απ' τ' αραιά γένια και έπεφτε πάνω στην Άγια Τράπεζα. Τα μάτια είχαν κι' αυτά ξεχειλίσει από καυτό μαύρο δάκρυ. Ανέβασε το κεφάλι, κι' έριξε τη ματιά του στον Εσταυρωμένο. Ένας λυγμός ακούστηκε σ' όλο το ιερό.

Χριστέ μου συγχώρεσέ με για την ολιγοπιστία μου. Βοήθα με να τελειώσω τη λειτουργία, ακούστηκε να λέγει.

«Ταις Αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξιν Αλληλούϊα», έλεγε απ' τ' αριστερό ψαλτήρι ο μπάρμπα Μήτσος, και δεν ξεκόλαγε τη ματιά του απ' τον παπά - Γιώργη.

Αλληλούϊα επαναλάμβανε. Σταματούσε, ξανάρχιζε. Ο παπά - Γιώργης κρατιώταν σαν ζωντανός νεκρός, πιασμένος απ' την Άγια Τράπεζα. Ξερόβηξε ο μπάρμπα Μήτσος, ξανάπε το αλληλούϊα, μα ο παπά - Γιώργης δεν έλεγε να συνεχίσει. Κρατούσε τώρα με τόνα του χέρι το στομάχι του, και είχε γύρει το κεφάλι πάνω στο στήθος. Λίγο πιο κει, μ' ορθάνοιχτα μάτια ο μικρός του γιός, ο Βασίλης, παρακολουθούσε κάθε του κίνηση. Με φωνή υγρή και τρεμάμενη, με μάτια κόκκινα απ' το κλάμα, υψώθηκε στις μύτες των ποδιών, και του φώναξε απλώνοντας τα χεράκια του - λες κι' ήθελε να τον αγκαλιάσει -: Κουράγιο πατέρα... Κουράγιο.

Γύρισε ο παπά - Γιώργης και κύτταξε τον μικρό του γιό. Μετά άφησε το βλέμμα του να πλανηθεί σ' όλο το ιερό - λες κι' ήθελε να τ' αποχαιρετήσει.

Το εκκλησίασμα έξω είχε αρχίσει ν' ανησυχεί. Ο ψίθυρος όσο πήγαινε και μεγάλωνε. Μερικοί είχαν ανοίξει την πόρτα του ιερού και πλησίαζαν προς την Άγια Τράπεζα. Ο παπα - Γιώργης σήκωσε το κεφάλι του, τους έριξε ένα λυπημένο βλέμμα, και κόλλησε τη ματιά του στον Εσταυρωμένο. Τα χείλη του αργοσάλεψαν. Τα μάτια του πήραν μιά παράξενη λάμψη. Ο ψίθυρος της φωνής του άρχισε να ζωηρεύει. Μερικοί ξεκαθάρισαν τις παρακάτω λέξεις: «Δεν θα με νικήσεις ολιγοπιστία...».

Πέρασαν μερικές στιγμές και νόμιζες πως ο παπά - Γιώργης βρισκόταν σ' όνειρο. Σήκωσε το κεφάλι, ύψωσε τα χέρια, και με φωνή σιγανή κι' απόκωφη, λες κι' έβγαине μέσα από σπήλαια και φαράγγια συνέχισε: «Πληρώσωμεν την δέησιν ημών...».

Η λειτουργία προχώρησε αργά - αργά. Ο παπά-Γιώργης ένοιωθε κάπως καλλίτερα. Η τρομερή κρίσι του έλκους, που τόσα χρόνια τον βασάνιζε, είχε περάσει. Ο πόνος εξακολουθούσε, μα ήταν τώρα μαλακωμένος. Με μαλακή συρτή φωνή έφθασε ως το «Δί' ευχών...».

Καθισμένος πάνω σε μια καρέκλα μπρος στην Ωραία

Πύλη, μοίραζε τ' αντιδωρο. Βουβοί, σιωπηλοί, περνούσαν μικροί και μεγάλοι, του φιλούσαν το χέρι, τον κυττούσαν με πόνο στα μάτια, και πέρνοντας τ' αντιδωρο έφευγαν για την έξοδο της εκκλησιάς. Έξω η μικρή πλατεία, με τον ίσκιο του μεγάλου πλατανιού, ήταν γεμάτη από κόσμο. Πολλοί είχαν καθήσει παρέες - παρέες γύρω απ' τα σιδερένια τραπεζάκια των μικρών καφενείων, πάνω στις βαρείες ξύλινες καρέκλες. Όλοι τους συζητούσαν για τον παπά - Γιώργη.

Η μοσχοβολιά του λιβανιού όσο πήγαινε κι' αραιώνει στη μεγάλη εκκλησία τ' Αη - Νικόλα. Ο παπά Γιώργης ξεγυμνώνταν τώρα. Σαν τέλειωσε, πέταξε στους ίσιους του ώμων το παληό λυωμένο ράσο, φόρεσε το καλυμάφι και βγήκε στην πλατεία. Όλοι σηκώθηκαν απ' τις καρέκλες. Τον πλησίασαν και τον ρωτούσαν πώς ένοιωθε το κουράγιο του.

Τους αγκάλιασε όλους με την ματιά του, ανέβασε το χέρι του ως το πηγούνι, χάιδεψε τα λιγοστά του γένια, και κατεβάζοντας το κεφάλι άρχισε να τους λέγει:

«Η ολιγοπιστία άνθρωποι μου νικήθηκε σήμερα μέσα μου. Τον τελευταίο καιρό η πίστη άρχισε να μ' εγκαταλείπει. Η φτώχεια απ' τη μια μεριά, η αρρώστια απ' την άλλη σαράκωναν την ψυχή μου. Η αδύναμη σάρκα σκλάβωνε όσο πήγαινε την ψυχή, τη δούλωνε στην ανημποριά της. Πλαί - πλαί με την αρρώστια άρχισε να φωλιάζει το σαράκι της ολιγοπιστίας. Άρχισα να τα βλέπω όλα μαύρα και σκοτεινά. Μύριες φωνές άρχιζαν ν' ακούουν τ' αυτιά μου. Στην αρχή δεν ξεκαθάριζα καλά... Μα έπειτα, με τον καιρό, ήσαν λαγαρές και ξάστερες. «Πούναι τα λεφτά που χρειάζεσαι για την εγχείρησι παπά Γιώργη;... «Πούναι τα λεφτά για το ψωμί των παιδιών σου;... Κι' αλλοίμονο άρχιζα να ξεχνάω το Θεό! Η ψυχή άρχιζε να βαραίνει να βαραίνει... Άρχιζα να ξεχνάω Εκείνον, που στις δύσκολες στιγμές δεν μ' άφισε ποτέ. Ξέχναγα τα τόσο χειροπιαστά δείγματα της αγάπης Του...».

Ω! χωριανοί μου, αδελφια μου, μην αφίνετε το σαράκι της ολιγοπιστίας να στήση το θρονί του στην ψυχή σας. Η πίστη, η πίστη στο Θεό, δίνει φτερά, δίνει δύναμι. Με την πίστη ο άνθρωπος ξέρει να νικά, ξέρει να υπομένει τον πόνο, ξέρει να χαμονελά στην συμφορά. Γεμίστε τις καρδιές σας από πίστη σ' Εκείνον που τα έδωσε όλα για μας...».

«Δόξα στ' όνομά Του» είπε, και κύτταξε τον ουρανό, ενώ τα μάτια του άρχισαν να βουρκώνουν. Προχώρησε αργά - αργά στο χωματένιο στενό δρομάκι. Εκατοντάδες μάτια τον κύτταζαν σιωπηλά. Σε λίγο τον είδαν να χάνεται στην άκρη του δρόμου. Στρίβοντας τη γωνιά, αντίκρυσε την φαμήλια του να στέκη στο πλατύσκαλο της εξώπορτας. Ένας κόμπος ήλθε και στάθηκε στο λαιμό...

Πατερούλη, πατερούλη, φώναξαν όλα με μια φωνή τα παιδιά του, κι' άπλωναν τα χεράκια τους να τον αγκαλιά-

ΕΥΡΩ: Το νέο Νόμισμα της Χώρας μας

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

πρώτο δεκαδικό ψηφίο είναι μικρότερο του «5» (π.χ. τα 7 Ευρώ, μετά τον πολλαπλασιασμό επί 340,75 μας δίνουν το ποσό των 2.385,25 Δραχμές, το οποίο μετά τη στρογγυλοποίηση γίνεται 2.385 Δρ.).

Αντιστρόφως, η ισοδύναμη αξία σε Ευρώ των ποσών Δραχμών υπολογίζεται ως εξής: η τιμή σε Δραχμές διαιρείται δια 340,75 και το αποτέλεσμα στρογγυλοποιείται στο πλησιέστερο λεπτό (δευτέρο δεκαδικό ψηφίο) προς τα άνω ή προς τα κάτω:

- **ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΩ**, αν το τρίτο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερο ή ίσο του «5», (π.χ. οι 500 Δραχμές, μετά τη διαίρεση δια 340,75 μας δίνουν 1,46735... Ευρώ, το οποίο μετά τη στρογγυλοποίηση γίνεται 1,47 Ευρώ),

- **ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ**, αν το τρίτο δεκαδικό ψηφίο είναι μικρότερο του «5», (π.χ. οι 700 Δραχμές, μετά τη διαίρεση δια 340,75 μας δίνουν 2,05429... Ευρώ, το οποίο μετά τη στρογγυλοποίηση γίνεται 2,05 Ευρώ).

Από την 1.1.2002:

- Θα μπορούμε να ρυθμίζουμε τις αγορές μας με κέρματα και χαρτονομίσματα σε Ευρώ.

- Οι έμποροι αρχίζουν να εμπορεύονται τα ρέστα σε Ευρώ ακόμα και αν η πληρωμή έγινε σε Δραχμές.

- Οι αυτόματες μηχανές διανομής χαρτονομισμάτων των τραπεζών τροφοδοτούνται σταδιακά με Ευρώ.

- Όλοι οι τραπεζικοί λογαριασμοί (Καταθέσεων, Χορηγήσεων κ.λπ.) θα έχουν μετατραπεί σε Ευρώ. Το υπόλοιπο π.χ. Δρ. 1.000.000 ενός λογαριασμού ταμειευτηρίου θα έχει μετατραπεί σε 2934,70 Ευρώ. Αντίστοιχα, το υπόλοιπο ενός δανείου θα έχει μετατραπεί στο ισοδύναμο ποσό Ευρώ.

- Από την ίδια ημερομηνία οι πληρωμές με κάρτες και επιταγές γίνονται αποδεκτές **μόνον** σε Ευρώ.

σούν. Δίπλα τους στεκόταν η παπαδιά, και σκούπιζε με τη μαντίλα της δυό καφετέρια δάκρυα.

– Πατερούλη μας, ακούστηκαν τα μικρά, είσαι καλά; Ένα σύμπλεγμα από ένα Λευίτη, μια Πρεσβυτέρα, και τα παιδιά τους, είχε σχηματισθεί κάτω απ' την μεγάλη αυλόπορτα.

Η κληματαριά έγυρε τη φυλλωσιά της να το σκεπασί...

Ο παπά - Γιώργης ανασηκώθηκε λίγο, και κύτταξε τον Βασίλη του. Άπλωσε τα χέρια του, τον πήρε και τον έσφιξε στην αγκαλιά του. Ένας λυγμός ακούστηκε από τον μικρό. Φιλώντας τον στο μέτωπο ο παπά - Γιώργης, του είπε: «Ο Θεός να σ' ευλογή παιδί μου», ενώ στ' αυτή του βούιζαν ακόμα τα λόγια:

Κουράγιο πατέρα... Κουράγιο.

ΓΕΩΡΓ. ΣΤ. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

- Οι πληρωμές όμως και οι καταθέσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς, θα μπορούν να γίνονται και **με κέρματα και χαρτονομίσματα Δραχμών** μέχρι την **28 Φεβρουαρίου 2002**.

- Κατά την περίοδο αυτή της διπλής κυκλοφορίας (δηλαδή από 1.1.2002 έως 28.2.2002) οι τράπεζες θα ανταλλάσσουν τα χαρτονομίσματα και κέρματα Δραχμών με Ευρώ ισοδύναμης αξίας χωρίς καμία επιβάρυνση.

28 Φεβρουαρίου 2002

μεσάνυχτα: Αντίο Δραχμή!

Τα κέρματα και χαρτονομίσματα Δραχμών **παύουν** να έχουν την ιδιότητα του νομίου χρήματος και δεν γίνονται πλέον αποδεκτά από τους εμπόρους.

Τα εναπομείναντα κέρματα και χαρτονομίσματα Δραχμών θα ανταλλάσσονται με Ευρώ από τις τράπεζες μέχρι μίας ημερομηνίας που θα ανακοινωθεί.

Πέραν αυτής της ημερομηνίας, δυνατότητα ανταλλαγής θα υπάρχει **μόνον** από τα υποκαταστήματα της Τραπέζης της Ελλάδος (και ενδεχομένως από τις Δ.Ο.Υ.) για:

- Τα κέρματα Δραχμών, για διάστημα 2 ετών (έως 28 Φεβρουαρίου 2004) και

- Τα χαρτονομίσματα Δραχμών, για διάστημα 10 ετών (έως 28 Φεβρουαρίου 2012).

Όλα τα κέρματα και χαρτονομίσματα Ευρώ θα ισχύουν χωρίς καμία διάκριση σε όλες τις χώρες της Ζώνης του Ευρώ, ανεξαρτήτως της χώρας κοπής και εκδόσεώς τους. Η αξία τους θα είναι παντού, απολύτως η ίδια.

Από την 1 Ιανουαρίου 2002, κάρη στο Ευρώ, οι ταξιδιώτες δεν θα χρειάζεται να αλλάζουν συνάλλαγμα πριν περάσουν τα σύνορα, όταν πηγαίνουν σε μία άλλη χώρα της Ζώνης του Ευρώ.

Για παράδειγμα, ένας Έλληνας που επισκέπτεται το Παρίσι, θα χρησιμοποιεί για τις αγορές του τα Ευρώ που είχε στο πορτοφόλι του πριν φύγει από την Ελλάδα. Κανείς Γάλλος έμπορος, ξενοδόχος, εστιατορας, κ.λπ. **δεν θα μπορεί να του τα αρνηθεί** ακόμα και αν τα κέρματα φέρουν στη μία όψη τους το ελληνικό διακριτικό.

Το ίδιο, όταν ο έμπορος θα του επιστρέψει χρήματα (ρέστα), ο Έλληνας αγοραστής δεν θα μπορεί να αρνηθεί τα κέρματα Ευρώ που δεν κόπηκαν στην Ελλάδα, αλλά στην Γαλλία ή σε οποιαδήποτε χώρα της Ζώνης. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα ο ταξιδιώτης θα μπορεί να χρησιμοποιεί το σύνολο των χαρτονομισμάτων και κερμάτων που θα είναι στη κατοχή του.

Ντόλυ

**ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

τριο κ.λπ. χωριά και έτσι μέχρι το τέλος περίπου του 12ου Ευαγγελίου η ακολουθία συνεχίστηκε με τα κεριά. Όλες αυτές οι ώρες, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, ήταν οι πιο κατανυκτικές.

Και εδώ θα έλεγα, εάν είναι δυνατόν, τη Μ. Εβδομάδα στον Ιερό Ναό του χωριού μας οι νυκτερινές ακολουθίες να γίνονται με τα κεριά, χωρίς ηλεκτρικό φως.

Τη Μ. Παρασκευή νέοι και νέες στόλισαν τον Επιτάφιο και ήταν υπέροχος με άσπρα και κόκκινα γαρύφαλα.

Το πρωί της Μ. Παρασκευής έγινε η ακολουθία του Ευχέλαιου, στις 5 μ.μ. η αποκαθήλωση και η έξοδος και τοποθέτηση του Ιερού Επιταφίου στο στολισμένο κουβούκλιο και το βράδυ στις 9 η ακολουθία της ταφής με τα εγκώμια, με τον Παπα-Νίκο και τους ιεροψάλτες Σ. Πλάκα, Αντώνη και Σταύρο Μασγάλα και τον Δημ. Γ. Πλάκα.

Ευτυχώς ο καιρός ήταν καλός και χωρίς βροχή, έγινε η έξοδος του Επιταφίου και η Περιφορά μέχρι την Πλατεία και επιστροφή.

Στη διαδρομή της περιφοράς εψάλησαν τρισάγια πίσω από το ιερό στο οστεοφυλάκειο υπέρ των αιμνήστων ιερών, στο Νεκροταφείο για τους νεκρούς και στην Πλατεία στο μνημείο των πεσόντων.

Καθ' όλη τη διάρκεια της Περιφοράς οι καμπάνες κτυπούσαν νεκρώσιμα, και, όταν η πομπή πλησίασε στο καμπαναριό οι καμπάνες άρχισαν να κτυπούν συνεχώς και δυνατά.

Η πομπή μπήκε στο προαύλιο και στάθηκε μπροστά στην είσοδο του Ι. Ναού.

Εκεί ο ιερέας μας Παπα-Νίκος με τους ιεροψάλτες και τον Επιτάφιο, πίσω το Εκκλησίασμα, και με κλειστή την πόρτα του Ι. Ναού, άρχισαν να ψέλνουν το:

«Άρατε πύλας οι άρχοντες υμών και επάρητε πύλαι αιώνιοι και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης». Ο ψάλτης από μέσα απαντά: «Τις εστίν ο Βασιλεύς της δόξης»;

Ο παπάς και οι ιεροψάλτες απ' έξω απαντούν: «Κύριος δυνατός και κραταίος, Κύριος δυνατός εν πολέμω, Κύριος των δυνάμεων, αυτός εστίν ο Βασιλεύς της δόξης». Το ανωτέρω επαναλαμβάνεται τρεις φορές και στην τρίτη φορά, μόλις ο παπάς επαναλαμβάνει: «Αυτός εστίν ο Βασιλεύς της δόξης», δίνει μια μικρή κλωτσιά και ανοίγει η πόρτα και εισέρχονται στον Ι. Ναό, αφού όλο το εκκλησίασμα περνά κάτω από τον Επιτάφιο που τον κρατούν οι νέοι. Έτσι τελείωσε και η ακολουθία της ταφής της Μ. Παρασκευής.

Το Μ. Σάββατο είναι για τις νοικοκυρές, να ετοιμάσουν τα ψητά, τη μαγειρί-

τσα, να βάψουν τα κόκκινα αυγά, και να καθαρίσουν τα σπίτια.

Η βροχή όμως εξακολουθεί να πέφτει. Και έτσι το βράδυ του Μ. Σαββάτου ώρα 11 κτυπάνε οι καμπάνες για τη λειτουργία της Αναστάσεως και στις 12 ακριβώς με το «Δεύτε λάβετε φως», αρχίζει η αναστάσιμος λειτουργία με το «Χριστός Ανέστη» μέσα στον Ιερό Ναό, και συγχρόνως παρ' όλη τη βροχή, οι τολμηροί έριχναν κροτίδες βεγγαλικά κ.λπ.

Την Κυριακή το απόγευμα στις 6 έγινε ο Εσπερινός και η ακολουθία της «Αγάπης» μέσα στο Ναό λόγω βροχής.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι ο ΠαπαΝίκος με τη γλυκειά και υπέροχη φωνή του μας κράτησε σ' όλες τις ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας να είμαστε όλοι σε υπερδιέγερση, και θα θέλαμε να μη σταματήσει να ψέλνει, χωρίς βέβαια να παραγνωρίσουμε και τους ιεροψάλτες που συμμετείχαν στις ακολουθίες.

Την Τρίτη του Πάσχα πραγματοποιήθηκε θεία λειτουργία στο παρεκκλήσιο

του Αγίου Ιωάννου, και την Παρασκευή μετά το Πάσχα στον Άγιο Νικόλαο στα Καλαθείκια.

Έτσι τέλειωσαν οι γιορτές του Πάσχα.

Χριστός Ανέστη - Χρόνια Πολλά, και του χρόνου καλή αντάμωση πάλι στο χωριό και να 'μαστε περισσότεροι. Το Πάσχα του χρόνου είναι στις 5 Μαΐου. Έκανα λεπτομερή περιγραφή για τις ακολουθίες του Πάσχα, για να σας φέρω νοερά πιο κοντά στα γεγονότα της Μ. Εβδομάδας στο χωριό.

Κ. ΜΑΝΤΗΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,

όλοι, μικροί μεγάλοι ετοιμάστε:

Μέσα στις εκκλησιές τες δαφνοφόρες.

Με το φως της χαράς συμ μαζωχτείτε:

Ανοίξτε αγκαλιές ειρηνόφωδες

Ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε:

Φιληθείτε γλυκά, χείλη με χείλη,

πέστε «Χριστός Ανέστη», εχθροί και φίλοι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΤΡΙΤΩΣΕ ΤΟ... ΚΑΛΟ

Ο Γεώργιος Σ. Μάντης εξέδωσε και κυκλοφόρησε την Τρίτη του ποιητική δουλειά.

Πρόκειται για ένα μικρό βιβλίο 30 σελίδων με τον τίτλο **ΝΕΧΩΡΙ - ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ**, όπου σε 203 στίχους συμπύκνωσε όλα τα στοιχεία για την ονομασία, τοπογραφία και εξέλιξη του χωριού μας. Έμπνευσή του οι μύθοι, η παράδοση, η ιστορία. Έτσι με μια γρήγορη ματιά ο αναγνώστης, ενώ κατατοπίζεται για την προεπαναστατική κατάσταση του χωριού, συγχρόνως απολαμβάνει μια θαυμάσια ποιητική ροή του λόγου, με ρυθμό, με αρμονία. Ο στίχος είναι μεστός στη λιτότητά του και κατατοπιστικός.

Οι δύο προηγούμενες ποιητικές του συλλογές ήταν τα **Χωρικά μας και τα χωρικά ύδατα**.

Τη θεματική και των τριών βιβλίων του θα την περίμενε κανείς από ένα «χωρικό», βουνίσιο, γεννημένο και ζυμωμένο με τη ζωή του Ελληνικού χωριού, γνώστη και λάτρη της ζωής αυτής. Εδώ όμως έχουμε ένα ξάφνιασμα από τον ποιητή που δεν γεννήθηκε και δεν έζησε στο χωριό.

Μόνο ο πατέρας του έζησε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό. Όμως ο ποιητής έχει μπει στο βαθύ νόημα της ζωής του χωριού και μας το αποδεικνύει με την ποιητική δουλειά του.

Υπάρχει μια διάχυτη, που δύσκολα μπορεί να κρυφτεί, διάθεση και προτροπή, για επιστροφή στο πνεύμα της ζωής του χωριού. Εκεί που οι Ελληνικές παραδόσεις κρατούνται, εκεί που ακόμα υπάρχουν άδοξες και αγνές εκφάνσεις στις κοινωνικές

σχέσεις. Εκεί που στη χαρά, στη λύπη, στη διασκέδαση, στο πένθος αποτελεί καθήκον να συμμετέχουν όλοι.

Τα παραπάνω φαίνονται καθαρά σε στίχους των ποιημάτων του όπως: Οδύσσειας υπαρξίματα και γεύοντας Ιθάκη και αλλού: Στον τριήμερον το φευγιό απ' την αστυφιλία ο τόπος ο προγονικός χαρίζει μια ανάσα στο κτιστό φως.

Επιστροφή στη ζωή με ανθρωπιά, με συμπαράσταση, που λογικά βρίσκεται στις κοινωνίες των χωριών μακριά από τη ζωή των μεγαλουπόλεων που ισοπεδώνουν τα πάντα, που τυποποιούν και κωδικοποιούν τη ζωή.

Εκεί αναζητά τις ρίζες τις Ελληνικές «το γενετικό μας υλικό» σαν κοινωνικών και πνευματικών όντων. Αυτές τις ρίζες θέλει να βρει, θέλει να κρατήσει, αυτές τις ρίζες χρειάζονται σήμερα οι άνθρωποι, οι Έλληνες και όπως λέει:

Επιστροφή στην αρχή της εξαρχής της απαρχής.

Αυτή η αναζήτηση βγαίνει μέσα από το τραγούδι και τον ύμνο του χωριού, της ζωής του, της φύσης, των βουνών του.

Ο Γεώργιος Σ. Μάντης έχει ευχέρεια στη σωστή χρήση των λέξεων και εκτός από τον πλούτο των λέξεων που χρησιμοποιεί έχει μοναδική ευκολία στη «λογοποιήσά» με επιτυχή αποτελέσματα. Έτσι πετυχαίνει μοναδικό συνδυασμό μεστών και σαφών ποιημάτων με περισσή καλλιέργεια στα στίχο.

Είμαι βέβαιος ότι η συνέχεια του ποιητή θα είναι λαμπρή.

Π.Β.

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ... ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τον περασμένο Μάρτιο επισκεφθήκαμε με τη γυναίκα μου τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για περίπου 25 ημέρες για ταξίδι διακοπών. Η πρόσφατη αποχώρησή μου από την ενεργό δράση μου παρείχε άνεση χρόνου. Δεν πρόκειται να αφηγηθώ τις εντυπώσεις μας από το ταξίδι αυτό, όπως έχω κάνει με άλλα, κάτι τέτοιο δε νομίζω ότι έχει ενδιαφέρον για τους αναγνώστες της εφημερίδας, αφού οι Νεχωρίτες, έχουν ίδια αντίληψη και γνώση της Αμερικής. Έτσι θα σταθώ μόνο σε δύο σημεία: στην Κρουαζιέρα στην Καραϊβική και στις εκδηλώσεις της Κυριακής 11 Μαρτίου στο Χάρισμποργκ. Η επταήμερη κρουαζιέρα στα νησιά της Καραϊβικής ήταν θαυμάσια και απολαυστική. Όχι μόνο για τα ωραία μέρη που επισκεφθήκαμε, αλλά κυρίως για την καταπληκτική παρέα που είχαμε. Πέντε ζευγάρια (Γιώργος και Χριστίνα Γιάνναρη, Νίκος και Φωτεινή Γιάνναρη, Βασίλης και Σόφη Κωτσάκη, Βασίλης και Βίκυ Καλαθά, Παύλος και Μαρία Βλάχου) σε μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική, Νεχωρίτικη. Είπαμε τα νέα από την Ελλάδα και την Αμερική, συζητήσαμε για το χωριό μας και τα προβλήματα του. Κυρίως όμως μιλήσαμε και θυμηθήκαμε τα παλιά. Παλιά από τη ζωή μας την παιδική στο χωριό. Ήρθαν στο νου μας εποχές δύσκολες, αλλά και στιγμές ξέγνοιαστες. Τότε που οι απαιτήσεις της ζωής στο χωριό ήταν ελάχιστες και γι' αυτό η ζωή ήταν πιο ήρεμη, αηλιά και περισσότερο ενδιαφέρουσα. Μιλήσαμε για τους πρώτους μεταναστες στην Αμερική και τις δυσκολίες τους, αλλά και για το άσβεστο πάθος για την πατρίδα. Πρέπει να σημειώσω τα ωραία ανέκδοτα του Βασίλη Καλαθά, ο οποίος έχει έναν απολαυστικό τρόπο να τα διηγείται. Οι επτά αυτές ημέρες στον ωκεανό και τα νησιά ήταν υπέροχες.

Ακόμα η φιλοξενία του Γιώρ-

γου και της Χριστίνας Γιάνναρη στο θαυμάσιο σπίτι τους στο Jupiter της Φλόριδα ήταν εξαιρετική με αποτέλεσμα να περάσουμε ωραίες ημέρες.

Το δεύτερο σημείο για το οποίο ήθελα να γράψω λίγα λόγια, είναι οι εκδηλώσεις του Συλλόγου Αμερικής την Κυριακή 11 Μαρτίου. Μείναμε εντυπωσιασμένοι από τις εκδηλώσεις αυτές. Αρχισαν με Εκκλησιασμό με την Εκκλησία κατάμεστη. Στο τέλος έγινε μνημόσυνο για τους Νεχωρίτες μέλη του Συλλόγου που έφυγαν από τη ζωή. Στη συνέχεια και μετά τον καφέ στην ευρύχωρη και άνετη αίθουσα του Ιερού Ναού έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου. Προηγήθηκε συστάση με αθρόα συμμετοχή των Νεχωριτών. Τα φαγητά θαυμάσια (φασοθάδα και ψάρι) φτιαγμένα από έξοχους μάγειρους και σπιτικό ψωμί. Στη Γενική Συνέλευση έγινε απολογισμός του έργου από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Βασίλη Κώτσαλη και ακολούθησε συζήτηση καθότιση, ενδιαφέρουσα και πολιτισμένη.

Υπήρχε ενδιαφέρον για τα θέματα του Συλλόγου, η ατμόσφαιρα ήταν ήρεμη και επεκράτησε σ' όλη τη διάρκεια της Γ.Σ. Θα ήθελα ιδιαίτερα να σημειώσω την εντύπωση που αποκόμισα για την εμπιστοσύνη όλων στο πολυηγήθες Δ.Σ. του Συλλόγου (19 μέλη) και ιδιαίτερα στον Πρόεδρο το Βασίλη Κώτσαλη. Ο Πρόεδρος είχε την καθυστέρηση να αναφερθεί με θερμά λόγια και στην παρουσία μας (της γυναίκας μου και εμένα) στη Γενική Συνέλευση και ακόμα μου έδωσε την ευκαιρία να πω λίγα λόγια. Πρώτη διαπίστωση η μεγάλη συμμετοχή των Νεχωριτών χωρίς βέβαια να ήταν όλοι. Αυτό με έκανε να πω ότι το Νεχώρι, από πλευράς πληθυσμού, είναι στην Αμερική. Στοιχείο δεύτερο η τάξη και η κατάνυξη μέσα στον Ιερό Ναό, αλλά και σε όλες τις εκδηλώσεις.

Ιδιαίτερα σημειώσα την τέλε-

ση του μνημοσύνου, γιατί είναι ένδειξη σεβασμού προς τους απεθόνους και χαρακτηριστικό πολιτισμού για τους ζώντες. Το Ελληνικό και το θρησκευτικό ορθόδοξο φρόνημα πολύ υψηλό και το Νεχωρίτικο πνεύμα πάντα παρόν. Δηλαδή πνεύμα πρωτοπορίας και συλλογικότητας. Δε διστάζω να πω ότι η εντύπωση μας είναι ότι το Νεχώρι που βρίσκεται στην Αμερική δεν είναι μόνο πρώτο ως προς τον πληθυσμό, αλλά και σ' όλα τα Νεχωρίτικα γνωρίσματα. Γιατί πρωτοπορία είναι όταν ένας σύλλογος όπως των Νεχωριτών Αμερικής έχει 83 χρόνια ζωής και δράσης με πνεύμα ομαδικότητας και συλλογικότητας.

Η χαρά μας ήταν μεγάλη που συναντήσαμε τόσους πολλούς συγχωριανούς μας και μάλιστα μερικούς που είχα να τους δω πολλά, πολλά, χρόνια. Ήταν μια ευχάριστη διαπίστωση, μια χαρούμενη γιορτή που σε μας πάντως άφησε έντονη την αίσθηση της αισιοδοξίας.

Είχε την καθυστέρηση ο αγαπητός Βασίλης Κώτσαλης να με πάει στο πάρκο του Συλλόγου να δω την «Εκκλησούλα». Εγώ όμως αντί για Εκκλησούλα είδα μια ωραία και άνετη Εκκλησία. Συγχαρητήρια στη διοίκηση του Συλλόγου και τους Νεχωρίτες της Αμερικής. Π. Βλάχος

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Τη Δευτέρα 28 Μαΐου του 2001 στην αίθουσα του Συλλόγου Αραχωβιτών Ναυπακτίας, ύστερα από πρωτοβουλία του προέδρου του Κ. Καραγιάννη, συναντήθηκαν αντιπρόσωποι 8 Συλλόγων του Δήμου Πλατάνου ήτοι: από το Σύλλογο Αραχωβιτών οι κ.κ.: Κ. Καραγιάννης, Ι. Αράκωβας, Πέττας και Κούκουνας, από το Σύλλογο Κλεπαϊτών οι κ.κ. Ζωγανός και Χριστόπουλος, από το Σύλλογο Νεοχωριτών ο κ. Κων/νος Μάντης, από το Σύλλογο Αγίου Δημητρίου οι κ.κ. Αναγνωστός και Παπαντώνης, από το Σύλλογο Δενδροχωριτών οι κ.κ. Τσιώτας και Κατσώνης, από το Σύλλογο Πλατάνου ο κ. Βλάντης, από το Σύλλογο Περίστας οι κ.κ. Ζαρκαδόυλας, Πατίλης και Πατίλης και από το Σύλλογο Καστανιάς ο κ. Κουβαράς, και η κ. Λόν.

Οι αντιπρόσωποι συζήτησαν θέματα, που αφορούν τα χωριά μας και κατατέθηκαν προτάσεις για την καλύτερη συνεργασία των Συλλόγων, των Συλλόγων και του Δήμου Πλατάνου και των τοπικών Συμβουλίων.

Προτάθηκε η ανάγκη της σύμφωνης των σχέσεων των νέων των χωριών μας, γιατί αυτοί αποτελούν τη φυσική διαδοχή των Συλλόγων.

Τέλος, συνεστήθει συντονι-

στική επιτροπή από εκπροσώπους των Συλλόγων: Αραχωβιτών κ. Καραγιάννη, Κλεπαϊτών κ. Ζωγανό και Νεοχωριτών κ. Μάντη, η οποία σε πρώτη φάση αποφάσισε να στείλει επιστολή στο Δήμαρχο Πλατάνου, που να τον συγκαίρει για την ανάληψη των καθηκόντων του και να του προτείνει την προώθηση και επίλυση των παρακάτω προβλημάτων:

1. Τον καθαρισμό των υδατοδεξαμενών ποτίσιμου ύδατος και τον υγειονομικον έλεγχο του.

2. Τη συνεχή παρουσία των Αγροτικών Ιατρείων Πλατάνου, Περίστας και Αράκωβας όλες τις εργάσιμες ημέρες, το δε Σαββατοκύριακο να εφημερεύει ένα εκ των τριών Ιατρείων και ιδίως τους θερινούς μήνες.

3. Τη συντήρηση των οδικών αρτηριών της περιοχής μας.

4. Την τακτική αποκομιδή των απορριμάτων και

5. Την τακτική καθημερινή εκτέλεση των δρομολογίων των Λεωφορείων των Κ.Τ.Ε.Λ.

Η συνάντηση αυτή νομίζουμε ότι θα έχει θετικά αποτελέσματα και η συνεργασία Δήμου, Συλλόγων και Τοπικών Συμβουλίων θα είναι επωφελής και αποτελεσματική για τα χωριά μας.

K.M.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2000

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.	ΕΞΟΔΑ	ΔΡΧ.
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/1999	2.984.109	Γενικά έξοδα	328.171
Συνδρομές μελών	95.000	Γραφικά - φωτοτυπίες - ταχυδρομικά	212.690
Εισφορές για Νεχωρίτη	1.163.200	Ενίσχυση συγχωριανών	250.000
Έκτακτες εισφορές	419.516	Ο.Τ.Ε.	101.600
Οικονομική επιχορήγηση από Υπουργείο	1.500.000	Δ.Ε.Η.	83.750
		Ε.Υ.Δ.Α.Π.	16.350
		Εκτύπωση - ταχυδρομικά Νεχωρίτη	917.415
		Έξοδα εκδηλώσεων	385.286
		Έξοδα δημοσίων σχέσεων	111.000
		Ενίσχυση έργων Ιερού Ναού	150.000
		Διάφορα έργα στην κοινότητα	701.000
		Έξοδα δημιουργίας Μουσείου	502.655
		Αγορά κτήματος για δημιουργία πάρκινγκ	1.194.670
		Γενικό σύνολο εξόδων	4.954.587
		Υπόλοιπο 31/12/2000	1.207.238
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	<u>6.161.825</u>	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	<u>6.161.825</u>

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2001

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/2000	300.000
Συνδρομές μελών	250.000
Εισφορές για Νεχωρίτη	150.000
Έκτακτες εισφορές	150.000
Απρόβλεπτες εισφορές	50.000
Επιχορηγήσεις	1.200.000
	150.000
	100.000
	300.000
	2.000.000
	1.000.000
	6.050.000
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	7.507.238
	1.457.238
	7.507.238

ΠΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Όπου υπάρχει θέληση υπάρχει και λύση.

Μόνον ο άεστος θυμώνει, ο φρόνιμος καταλαβαίνει.

Καλύτερα παράφωνος παρά βουβός και άφωνος.

Τζάμπα ξύδι πιο γλυκό κι απ' το μέλι.

Το ήσυχο νερό τρυπάει το βουνό.

Η γκρίνια σπίτι καταλείπει και ανδρόγυνα χωρίζει.

Απού ρωτάει μαθαίνει κι απου γυρεύει βρίσκει.

Η επιθυμία πεθαίνει όταν δεν εκπληρώνεται.

Ο αέρας φουσκώνει τα πανιά και η ξιπασία τους ανόητους.

Αν κλαίς για το χθές, υπάρχει το σήμερα. Αν κλαίς για το σήμερα, υπάρχει το αύριο.

Με πίστη στο παρελθόν και το παρόν, το μέλλον θα κερδίσεις.

Το μεν αληθές πικρόν εστί και αηδές τοις ανοήτοις, το δε ψεύδος γλυκό και προσηγές. (Με άλλα λόγια, η αλήθεια είναι πικρή).

Μια στιγμή ευτυχίας μοιάζει με την αιωνιότητα.

Όταν κάνεις τον εαυτό σου

σκουλήκι μην διαμαρτύρεσαι αν σε πατούν.

Οι νεκροί πεθαίνουν όταν τους ξεχάσουμε.

Ο κόσμος είναι θεμελιωμένος πάνω σε δύο κολόνες, στο ότι θυμάσαι και ότι αγαπάς.

Μοιρασμένη χαρά, διπλή χαρά, μοιρασμένη λύπη, μισή λύπη - γιατί λύπη που μοιράζεται κάπως μετριάζεται.

Με έλξη αμοιβαία κρατιούνται τα αστέρια και οι άνθρωποι με τον μαγνήτη της αγάπης.

Ο καημός για τους πεθαμένους αποκοιμίζεται κάποτε στην ψυχή. Αλοίμονο μόνο από τους ζωντανούς καημούς.

Όταν κτυπούνται δύο σταμνιά ένα από τα δύο θα σπάσει.

Όταν δείς έναν άξιο άνθρωπο προσπάθησε να τον μοιάσεις. Όταν δείς έναν ανάξιο άνθρωπο τότε κοίταξε το μέσο σου.

Με μεγάλωσαν με γάλα αλλά όχι μέλι. Με έμαθαν να ζω μα όχι και να χαίρομαι.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ